

במדבר רבה פרשה כא

פ' ג ג מה ראה הקב"ה ליחס פנחס אחר מעשה זה שבשעה שנדקר זמרי בן סלוא אמרו חכמים ו' שמות יש לו לזמרי, זמרי, בן סלוא, ושואל, בן כנענית, ושלומיאל, בן צורי שדי, זמרי שנעשה על אותה מדינית כביצה המוזרת, בן סלוא בן שסילא עון משפחתו, שאול שהשאל עצמו לעבירה, בן הכנענית שעשה מעשה כנען, ומה שמו שלומיאל, את מוצא בשעה שנדקר זמרי עמדו השבטים עליו ואמרו ראיתם בן פוטיאל זה שפיטס אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים הרג נשיא מישראל לפיכך בא הכתוב ליחסו פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן... **ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית כשם שהקב"ה מתעסק בשבחן של צדיקים לפרסם בעולם כך מתעסק בגנותן של רשעים לפרסמן בעולם, פנחס פירסמו לשבח, וזמרי לגנאי עליהם נאמר (משלי י) זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב, נשיא בית אב לשמעוני, שכל הפוגם את עצמו פוגם את משפחתו עמו**

פסיקתא דרב כהנא פרשה יג

פ' יב א"ר שמואל בר נחמן ארבעה הן שהן באין ממשפחה נכוייה, ואילו הן, פנחס, ואוריה, יחזקאל, וירמיה. פינחס את מוצא בשעה שבא לייחס את ישר' אמרו לו, את בא ליחסינו, אלעזר למי היה נשאו לא לבתו של פוטיאל, לא כך כת', ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל (שמות ו כה), ואתה בא לייחסנו, וכיון שראה הקב"ה שהן מזלזלין לו התחיל מייחסו, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן (במדבר כה יא), כהן בר כהן, קנאי בר קנאי. אוריה היו ישר' מזלזלין אחריו ואומ' לא גבעוני הוא, וגם איש היה מתנבא בשם י"י אוריהו בן שמעיהו מקרית יערים (ירמיה כו כ), וכת' ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים (יהושע ט יז), וצרך הכת' ליחסו, ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן (ישעיה ח ב). יחזקאל ישראל היו מזלזלין אחריו ואומ' לא מבני בניה של רחב הזונה הוא, וצרך הכתוב לייחסו, היה היה דבר י"י אל יחזקאל בן בוזי הכהן (יחזקאל א ג). ירמיהו היו ישר' מזלזלין עליו ואומ' לא מבני בניה של רחב הזונה הוא, וצרך הכת' ליחסו, דברי ירמיהו בן חלקיהו (ירמיה א א).

סנהדרין דף פב:

נשען והולך על מקלו, וכיון שהגיע אצל שבטו של שמעון אמער היכן מצינו ששבטו של לוי גדול משל שמעון אמרו הניחו לו, אף הוא לעשות צרכיו נכנס, התירו פרושין את הדבר. אמר רבי יוחנן ששה נסים נעשו לו לפנחס אחד שהיה לו לזמרי לפרוש ולא פירש, ואחד שהיה לו לדבר ולא דבר, ואחד שכוון בזכרותו של איש ובנקבותה של אשה, ואחד שלא נשמטו מן הרומח, ואחד שבא מלאך והגביה את המשקוף, ואחד שבא מלאך והשחית בעם. בא וחבטן לפני המקום, אמר לפניו רבונו של עולם, על אלו יפלו עשרים וארבעה אלף מישראל שנאמר {במדבר כ"ה} ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף, והיינו דכתיב {תהלים ק"ו} ויעמד פינחס ויפלל, אמר רבי אלעזר ויתפלל לא נאמר, אלא ויפלל מלמד כביכול שעשה פלילות עם קונו. בקשו מלאכי השרת לדחפו, אמר להן הניחו לו, קנאי בן קנאי הוא, משיב חימה בן משיב חימה הוא. התחילו שבטים מבזין אותו וראיתם בן פוטי זה, שפיטס אבי אמו עגלים לעבודה זרה, והרג נשיא שבט מישראל בא הכתוב ויחסו פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן.

זוהר ח"ג דף ריד.

א"ר יצחק ת"ח רשים הוא פנחס לעילא ורשים הוא לתתא עד לא יפוק לעלמא דהא עם אינון דנפקו ממצרים אתמני

חולין דף ו/ב

העיד רבי יהושע בן זרוז בן חמיו של רבי מאיר לפני רבי על ר"מ שאכל עלה של ירק בבית שאן, והתיר רבי את בית שאן כולה על ידו. חברו עליו אחיו ובית אביו, אמרו לו מקום שאבותיך ואבות אבותיך נהגו בו איסור, אתה תנהוג בו היתר דרש להן מקרא זה {מלכים ב' י"ח} וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשת, אפשר בא אסא ולא ביערו, בא יהושפט ולא ביערו והלא כל עבודה זרה שבעולם אסא ויהושפט ביערום אלא מקום הניחו לו אבותיו להתגדר בו, אף אני מקום הניחו לי אבותי להתגדר בו. מכאן, לתלמיד חכם שאמר דבר הלכה, שאין מזיחין אותו, ואמרי לה אין מזיחין אותו, ואמרי לה אין מזיחין אותו. מאן דאמר מזיחין, כדכתיב {שמות

כ"ח, שמות ל"ט} ולא יזח החשן, ומאן דאמר אין מזניחין, דכתיב {איכה ג'} כי לא יזנח לעולם ה', ומאן דאמר מזניחין, דתנן משרבו זוחי הלב, רבו מחלוקות בישראל.

חולין דף ס:

כתיב ויעש אלקים את שני המאורות הגדולים וכתיב את המאור הגדול ואת המאור הקטן אמרה ירח לפני הקב"ה רבש"ע, אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד אמר לה לך ומעטי את עצמך אמרה לפני רבש"ע, הואיל ואמרתי לפניך דבר הגון, אמעית את עצמי אמר לה לך ומשול ביום ובלילה, אמרה ליה מאי רבותיה, דשרגא בטיהרא מאי אהני אמר לה זיל, לימנו בך ישראל ימים ושנים, אמרה ליה יומא נמי, אי אפשר דלא מנו ביה תקופותא, דכתיב {בראשית א'} והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים, זיל, ליקרו צדיקי בשמך {עמוס ז'} יעקב הקטן שמואל הקטן {שמואל א' י"ז} דוד הקטן. חזייה דלא קא מיתבא דעתה, אמר הקב"ה הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח והיינו דאמר ר"ש בן לקיש מה נשתנה שער של ראש חדש שנאמר בו {במדבר כ"ח} לה' אמר הקב"ה שער זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח.

רש"י במדבר פרק כה פסוק יד

ושם איש ישראל וגו', כשם שייחס את הצדיק לשבח ייחס את הרשע לגנאי:

סנהדרין ירושלמי פרק ט הלכה ז

ביקשו לנדונו אילולי שקפצה עליו רוח הקודש ואמרה והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם וגומר

רש"י במדבר פרק כו פסוק ה

...שלטו המצריים באמותיהם אם בגופם היו מושלים קל וחומר בנשותיהם לפיכך הטיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מצד זה ווי"ד מצד זה לומר מעיד אני עליהם שהם בני אבותיהם

תנחומא - ויחי סימן י

פ' א (ו) בסודם אל תבא נפשי כשיעמוד זמרי ויזנה עם כזבי אל יזכר נפשי בהם, וכן הוא אומר ושם איש ישראל המכה זמרי בן סלוא (במדבר כה) כנה שמו ושם אביו ובכל ישראל לא היו שמות אלו, בקהלם אל תחד כבודי כשיקהל קרח את כל העדה לחלוק על משה אל תחד כבודי אל תתיחד כבודי עמהן אלא ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי (שם טז)

סיפרי פנחס פיסקא קלב

(קלב) לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות הכל במשמע ישראל כהנים ולוים גרים נשים ועבדים וטומטום ואנדרוגינוס במשמע ויאמר ה' אל אהרן בארצם לא תנחל (במדבר י"ח) יצאו כהנים בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה (שם) יצאו לוים לשמות מטות אבותם תתנחלו יצאו גרים ועבדים איש לפי פקודיו יצאו נשים וטומטום ואנדרוגינוס רבי יאשיה אומר ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ שנאמר לשמות מטות אותם תתנחלו מה ת"ל לאלה תחלק הארץ מפני נשים מפני קטנים רבי יונתן אומר לבאי הארץ נתחלקה הארץ שנאמר לאלה תחלק הארץ ומה ת"ל לשמות מטות אבותם שינה המקום נחלה זו מכל נחלות שבתורה שבכל נחלות שבתורה חיים יורשים את המתים וכאן מתים יורשים את החיים